

Med Hensyn til Sagens Enkeltheder skal man i øvrigt henvise til det i R. T. 1927—28, Till. B. Sp. 2854—56 anførte.

I Maj Maaned 1934 androg Lydom yderligere Undervisningsministeriet om en aarlig Understøttelse under Hensyn til, at hans Helbredstilstand siden 1928 havde forværret sig saa alvorligt, at det i Marts Maaned 1934 havde vist sig nødvendigt at amputere den højre Fod 5 Tommer neden for Knæet, medens den venstre Fod til Stadighed maatte være indbundet med Salveforbindinger. Efter Forhandling med Rigshospitalet og Socialministeriet saa man sig imidlertid ikke da i Stand til at søge Andrageren tillagt en aarlig Understøttelse, men ydede ham i Juni 1935 en Understøttelse paa 300 Kr. een Gang for alle.

Da Lidelsen i Lydoms venstre Fod stadig tiltog, blev han i Juni Maaned 1934 indlagt paa Finsen-Institutet, men man formaaede ikke her at helbrede ham, hvorfor han i 1935 lod sig indlægge paa en Klinik i Hamborg, hvorfra man havde givet ham Haab om Helbredelse. Til Dækning af Udgifterne ved dette Ophold, der efter det oplyste skal have kostet 5 531,34 Rmk., maatte Andrageren optage Laan hos Familiemedlemmer.

Efter henved 2 Aars Ophold paa Klinikken i Hamborg maatte Lydom dog i 1936 lade sig udskrive uden at have opnaaet Helbredelse, og da Tilstanden stadig forværredes, blev han i Januar 1937 indlagt paa Sect. Josephs Hospital i Esbjerg, hvor man ikke saa anden Udvej end at amputere ogsaa venstre Fod 20 cm. neden for Knæet.

Fhv. Hovmester Lydom har nu under Henvisning til den stadige Forværrelse, der har fundet Sted i hans Tilstand, under 25. Marts 1939 paa ny andraget om en aarlig Understøttelse af Statskassen.

I Anledning af dette Andragende har man brevvekslet med Direktøren for Rigshospitalet, der efter indhentet Erklæring fra Overlægen ved Rigshospitalets Afdeling for Hud- og Kønssygdomme fastholder Hospitalets oprindelige Standpunkt, hvorefter der ikke kan siges at have foreligget Forsømmelse eller Skødesløshed fra Hospitalets Side ved Behandlingen af Lydom. Direktøren finder herefter ikke, at der rent juridisk kan paahvile Hospitalet nogen Erstatningspligt over for Lydom, men udtaler samtidig Sympati for Tanken om af humane Hensyn til Andragerens ulykkelige Forhold at tillægge ham en supplerende Erstatning. Endvidere har man brevvekslet med Direktoratet for Ulykkesforsikring, der efter det i Sagen nu foreliggende vil ansætte Andragerens Invaliditetsgrad til 100 pCt.

De fhv. Hovmester Lydom tidligere udbetalte Erstatningsbeløb er fuldstændig opbrugt under hans lange Sygdomsperiode, og da det paa Grund af hans Invaliditet ikke har været ham muligt at faa Arbejde, har han paadraget sig en ikke ubetydelig Gæld samtidig med, at han er henvist til at leve af en ham i Henhold til § 248 i Lov om offentlig Forsorg af 20. Maj 1933 og § 40 i Lov om Folkeforsikring af samme Dato tillagt Understøttelse paa i alt 71 Kr. 50 Øre om Maaned.

Efter alt foreliggende mener man ikke at burde fastholde fhv. Hovmester Lydom ved det i 1928 stedfundne Afkald paa et eventuelt yderligere Erstatningskrav under Hensyn til den afgørende Forværrelse i hans Forhold, der siden har fundet Sted, hvorfor man — uagtet der ikke efter Ministeriets Skøn foreligger en Erstatningspligt, der vilde kunne gennemføres ved Domstolene — finder det stemmende med Billighed, at der nu tillægges ham en aarlig Understøttelse paa 500 Kr. bl. a. under Hensyn til, at en Understøttelse af denne Størrelse ifølge Oplysning fra vedkommende sociale Udvalg kun vil medføre en ganske ringe Reduktion i den ham efter Forsorgsloven nu tillagte Understøttelse, nemlig 2 Kr. 50 Øre pr. Maaned.

Under Hensyn til, at Andragendet er fremsat før indeværende Finansaars Begyndelse, finder man det rigtigt, at Understøttelsen faar tilbagevirkende Kraft fra 1. April d. A., hvorfor man agter at fremkomme med Forslag i Overensstemmelse hermed paa Forslaget til Lov om Tillægsbevilling for indeværende Finansaar.

Med Henvisning til det saaledes anførte skal man herved med Finansministeriets Tilslutning anmode det ærede Udvalg om ved 2den Behandling i